

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 24/2015
19.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Даганом Вуксановић, као записничарем, у прекршајном предмету окр. А.В., због прекршаја из члана 332. став 2. тачка 7) у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 137/15 од 07.05.2015. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда Нишу Пр 30-11642/13 од 31.03.2014. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II – 203-Прж бр. 801/15 од 23.01.2015. године, у седници већа одржаној 19.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 137/15 од 07.05.2015. године, као основан, **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда Нишу Пр 30-11642/13 од 31.03.2014. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II – 203 - Прж бр. 801/15 од 23.01.2015. године, у делу који се односи на прекршај из члана 331. став 1. тачка 55) у вези члана 187. став 2. и став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, и у том делу предмет враћа Прекршајном суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда Нишу Пр 30-11642/13 од 31.03.2014. године окр. А.В. оглашена је кривом због прекршаја из члана 332. став 2. тачка 7) у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима (ЗОБС), прекршај из члана 331. став 1. тачка 48) у вези члана 171. став 2. ЗОБС-а и прекршаја из члана 331. став 1. тачка 55) у вези члана 187. ст. 2. и 4. ЗОБС-а и осуђена на јединствену новчану казну у износу од 40.000,00 динара, утврђено јој је јединствених четрнаест казних поена и изречена јединствена заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од девет месеци.

Одлучујући о жалби браниоца окривљене, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу пресудом II – 203-Прж бр. 801/15 од 23.01.2015. године одбио је жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 137/15 од 07.05.2015. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези члана 8. став 1. и члана 97. став 3. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.101/05, 116/08 и 111/09) (раније важећи ЗПР) и повреде материјалног права у смислу члана 235. став 1. тачка 3) раније важећег ЗПР, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости уважи као основан и делимично укине првостепену пресуду у односу на прекршај из члана 331. став 1. тачка 5) у вези члана 187. ст. 2. и 4. ЗОБС-а, као и да другостепену пресуду укине у целисти и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Након што је поступио у смислу члана 488. став 1. ЗКП и члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.65/2013) (у даљем тексту сада важећи ЗПР), Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепеном и другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези члана 8. став 1. и члана 97. став 3. раније важећег ЗПР, јер суд у току прекршајног поступка није применио одредбу по којој окривљена не може бити два пута кажњена у прекршајном поступку за исту прекршајну радњу – *ne bis in idem*, нити је водио јединствени прекршајни поступак за исти прекршај који је окривљеној стављено на терет, чиме је уједно дошло и до повреде материјалног прекршајног права из члана 235. став 1. тачка 3) раније важећег ЗПР, с обзиром на то да је окривљена оглашан кривом за прекршај за који је пресудом истог суда већ правноснажно осуђена.

Наиме, пресудом Прекршајног суда у Нишу Пр бр.10-11753/13 од 05.02.2014. године окр. А.В. оглашена је кривом да је дана 06.06.2013. године у 10,40 часова у Нишу учинила прекршај из члана 333. став 1. тачка 9) у вези става 2. ЗОБС-а и прекршај из члана 331. став 1. тачка 55) у вези члана 187. став 2. у вези става 5. тачка 4) ЗОБС-а. За наведени други прекршај утврђена је новчана казна у износу од 15.000,00 динара, а изречено јој је и десет казних поена и заштитна мера забране управљања моторним возилом у трајању од шест месеци. Поменута пресуда постала је правноснажна 28.03.2014. године.

Другом пресудом истог суда Пр 30-11642/13 од 31.03.2014. године, против које је поднет захтев за заштиту законитости, окривљена је поново оглашена кривом, да је дана 06.06.2013. године у 10,40 часова учинила прекршај

из члана 331. став 1. тачка 55) у вези члана 187. ст. 2. и 4. ЗОБС-а за који прекршај јој је утврђена новчана казна у износу од 15.000,00 динара, изречено јој је десет казних поена и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци. Ова пресуда, дакле, донета је у време када је окривљена за исти прекршај већ била правноснажно осуђена.

Одредбом члана 8. став 1. раније важећег ЗПР прописано је да нико не може бити кажњен у прекршајном поступку два или више пута за исту прекршајну радњу.

Првостепеном пресудом окривљена је, дакле, супротно члану 8. став 1. раније важећег Закона о прекршајима, два пута кажњена за исти прекршај из члана 331. став 1. тачка 55) ЗОБС-а, односно, у две различите првостепене пресуде изречене су јој две новчане казне, две заштитне мере забрана управљања моторним возилом и у два наврата утврђени казни поени за исту прекршајну радњу, те је на тај начин учињена повреда материјалног права из члана 235. став 1. тачка 3) раније важећег ЗПР, с обзиром да се ради о већ правноснажно пресуђеној ствари. На овај начин првостепени суд је учинио и битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. раније важећег ЗКП, јер је у току прекршајног поступка пропустио да примени одредбу члана 97. став 3. истог закона, који прописује по правилу вођење јединственог прекршајног поступка – спајање поступка и доношење једне пресуде у односу на окривљену.

На описани начин првостепеном пресудом повређен је закон на штету окривљене, а исте повреде учинио је и другостепени суд који наведене повреде није отклонио већ је првостепену пресуду потврдио.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости као основан, укинуо првостепену и другостепену пресуду у односу на прекршај из члана 331. став 1. тачка 55) у вези члана 187. ст. 2. и 4. ЗОБС-а и у том делу предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновљеном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама из ове пресуде и након тога донети правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, на основу члана 287. став 4. сада важећег ЗПР, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.**